

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ
СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

у сфері публічних (комунальних) послуг та відповідної інфраструктури «Визначення заборгованості з різниці в тарифах»

ПЕРЕДМОВА

Серед проблемних питань сфери житлово-комунального господарства, які не вирішуються десятками років, однією із найбільш серйозних є проблема заборгованості з різниці в тарифах. Низький рівень доходів споживачів та небажання ухвалювати непопулярні політичні рішення призвели до того, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування встановлювали тарифи, які не були економічно обґрунтованими, компенсуючи відповідну різницю між фактичною витратами надавачів послуг та встановленими тарифами з різноманітних джерел. У першу чергу, такими джерелами були державний та місцеві бюджети. Враховуючи ту обставину, що занижені тарифи ніяким чином не стимулювали споживачів до економічного споживання послуг, а підприємства сфери - надавачі послуг лише погіршували своє становище, у 2015 році Верховною Радою України був ухвалений Закон України «Про внесення змін до деяких законів України у сфері комунальних послуг», який забороняв з 1 січня 2016 року встановлювати економічно необґрунтовані тарифи. Проблема заборгованості з різниці в тарифах, яка сформувалася до 1 січня 2016 року і складала 5 млрд грн, повинна була вирішитися ухваленим Законом України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості тепlopостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення». Цей закон також передбачав механізм реструктуризації існуючої заборгованості підприємств тепло- та водопостачання за спожиті енергоносії. На жаль, останній Закон так і не спрацював у повному об'ємі, залишилося непогашено 3,27 млрд грн заборгованості з різниці в тарифах перед підприємствами тепло- та водопостачання. Окрім того, держава не змогла сформувати ефективний механізм тарифоутворення, та продовжувала (в окремих випадках) штучно стримувати приведення тарифів до економічно обґрунтованих. Наслідком цього стало виникнення значного обсягу з різниці в тарифах, який за попередніми розрахунками на 1 червня 2021 року склав близько 37 млрд грн.

З метою вирішення проблеми погашення цієї заборгованості, 14 липня 2021 року був ухвалений Закон України «Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу», який передбачив можливість та механізм погашення заборгованості з різниці в тарифах, яка виникла в період з 1 січня 2016 року по 31 травня 2021 року.

Для практичної реалізації норм зазначеного Закону та отримання надавачами заборгованості з різниці в тарифах потрібно пройти кілька етапів:

- визначити обсяг заборгованості з різниці в тарифах;
- верифікувати (підтвердити) його;
- внести зміни до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік»;
- погасити заборгованість з різниці в тарифах підприємствам тепло- та водопостачання за визначеним Урядом механізмом.

Питання визначення обсягу заборгованості з різниці в тарифах та її подальшої верифікації буде ключовим для органів місцевого самоврядування та підприємств тепло- та водопостачання. Саме тому, для забезпечення якнайшвидшого та якісного проходження цього етапу, Аналітичним центром Асоціації міст України були підготовані ці Методичні рекомендації.

Методичні рекомендації складаються з нормативно-правової бази для визначення заборгованості з різниці в тарифах, орієнтовного алгоритму дій та рекомендацій щодо їх здійснення, а також проєкту нормативно-правового акту, який після прийняття буде регулювати це питання (додаток).

Нормативно-правова база – це перелік законів України та конкретних норм у них щодо відшкодування заборгованості з різниці у тарифах.

Алгоритм передбачає лише послідовність дій для визначення об'ємів заборгованості з різниці у тарифах. Цей алгоритм сприятиме більш чіткому розумінню послідовності та суті окремих дій із визначення заборгованості з різниці в тарифах

Проект нормативно-правового акту, який готується до ухвалення Урядом, дає можливість визначити чітку послідовність дій для забезпечення визначення заборгованості з різниці в тарифах, а також завчасно підготувати необхідний об'єм даних для визначення заборгованості з різниці в тарифах. В кінцевому результаті, це прискорить узагальнення інформації для формування загального обсягу заборгованості з різниці в тарифах, підготовки законопроекту про внесення змін до Державного бюджету України на 2021 рік, а відповідно, і отримання коштів підприємствами тепло- та водопостачання.

Ця публікація була підготовлена за підтримки Європейського Союзу і його держав-членів Німеччини, Швеції, Польщі, Данії, Естонії та Словенії. Зміст цієї публікації є виключною відповідальністю її авторів та не може жодним чином сприйматися як такий, що відображає погляди Програми «U-LEAD з Європою», уряду України, Європейського Союзу і його держав-членів Німеччини, Швеції, Польщі, Данії, Естонії та Словенії.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА

1. Закон України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг».

Стаття 10. Порядок формування та встановлення тарифів на комунальні послуги для суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках.

1. Тарифи на комунальні послуги формуються суб'єктами природних монополій та суб'єктами господарювання на суміжних ринках відповідно до порядків (методик), встановлених національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до цього Закону.

2. Тарифи на комунальні послуги суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих планованих витрат на їх виробництво з урахуванням планованого прибутку.

4. Встановлення тарифів на комунальні послуги, нижчих за розмір економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, не допускається і може бути оскаржено в суді.

2. Закон України «Про тепlopостачання».

Стаття 20. Загальні засади формування тарифів на теплову енергію.

Тарифи на теплову енергію повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих витрат на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії.

Встановлення тарифів на теплову енергію нижче розміру економічно обґрунтованих витрат на її виробництво, транспортування та постачання не допускається.

3. Закон України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення».

Стаття 32. Плата за надання послуг з питного водопостачання.

Тарифи на надання послуг з питного водопостачання розраховуються на підставі галузевих нормативів витрат і повинні повністю відшкодовувати експлуатаційні витрати та забезпечувати надійну роботу об'єктів централізованого питного водопостачання і водовідведення.

4. Закон України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості тепlopостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення».

Стаття 1. Визначення термінів

заборгованість з різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (у тому числі у разі заміни сторони у зобов'язанні та/або у разі правонаступництва), послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, установам і організаціям, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам тепlopостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, що постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення населенню, а також організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії, послуг з централізованого

опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, та залишилася непогашеною станом на 1 червня 2021 року (далі - заборгованість з різниці в тарифах), методика визначення якої затверджується Кабінетом Міністрів України;

Стаття 4. Проведення взаєморозрахунків

Підтвердження наявних станом на 1 червня 2021 року обсягів заборгованості з різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, теплової енергії, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення здійснюється територіальними комісіями з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах, до складу яких включаються представники Державної аудиторської служби України та територіальних органів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Типове положення про територіальну комісію з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах затверджується Кабінетом Міністрів України.

ОРІЄНТОВНИЙ АЛГОРИТМ ДІЙ

Кроки із визначення заборгованості з різниці в тарифах та її верифікації.

Кроки	Відповідальні, зміст
1. Визначення відповідальних за процес визначення заборгованості з різниці в тарифах	Визначається відповідно до посадових інструкцій та обов'язків
2. Ознайомлення з нормативно-правовими актами, які регулюють визначення та верифікацію заборгованості з різниці в тарифах	Забезпечується юридичною службою підприємства відповідно до посадових інструкцій та обов'язків. Відповідні працівники підприємств повинні бути ознайомлені з: Законом України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості тепlopостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення»; Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типового положення про територіальну комісію з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах»; Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики визначення заборгованості з різниці в тарифах».
3. Збір та аналіз даних	Здійснюється відповідно до посадових інструкцій та обов'язків

4. Підготовка заяви та підтвердних розрахунків (згідно затверджених Методикою визначення заборгованості з різниці в тарифах форм), які підлягають передачі до Територіальної комісії з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах для розгляду та узгодження	Здійснюється відповідно до посадових інструкцій та обов'язків
5. Засвідчення підписом керівника або іншої уповноваженої особи суб'єкта господарювання та скріплення печаткою	Здійснюється керівником чи іншою уповноваженою особою суб'єкта господарювання
6. Передача заяви та підтвердних документів до Територіальної комісії з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах	Відповідальна особа визначається керівником
7. Надання детальних пояснень щодо зроблених розрахунків під час засідання Територіальної комісії з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах	Здійснюється керівником чи іншою уповноваженою особою суб'єкта господарювання
8. У разі непогодження Територіальною комісією з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах поданих розрахунків, проводиться виправлення помилок, врахування отриманих пропозицій та зауважень, і повторне подання за описаною вище процедурою	Визначається відповідно до посадових інструкцій та обов'язків. Здійснюється керівником чи іншою уповноваженою особою суб'єкта господарювання

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ЗДІЙСНЕННЯ АЛГОРИТМУ ДІЙ

Необхідно уважно вивчити Методику визначення заборгованості з різниці в тарифах, оскільки окремі положення будуть змінені порівняно з попередньою методологією. Окрім того, до складу Територіальних комісій з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах включено представників НКРЕКП, які мають значний досвід роботи в галузі тарифоутворення та брали участь у процесі встановлення тарифів підприємствам тепло- та водопостачання. Тому при здійсненні розрахунків потрібно чітко та точно слідувати вимогам Методики.

Порівняно з попередньою методологією з визначення різниці в тарифах передбачено, що при визначенні фактичних витрат суб'єкта господарювання, на основі яких здійснюється розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах, рівень втрат теплової енергії та питної води в мережах слід враховувати на рівні втрат, врахованих в діючих тарифах на теплову енергію, комунальні послуги (у відсотках). Раніше враховувалися фактичні втрати.

Необхідно пам'ятати особливості врахування отриманої підтримки з місцевих бюджетів при розрахунку заборгованості. Так обсяг заборгованості з різниці в тарифах зменшується на суму трансфертів та фінансової допомоги з державного та місцевого бюджетів, інших доходів від основної діяльності. Ці обсяги коштів приймаються до розрахунку виключно за тієї умови, що вони були використані на основну діяльність суб'єкта господарювання (відшкодування заборгованості з різниці в тарифах та/або кошти, отримані з бюджетів на відшкодування окремих витрат, згідно зі складовими встановлених тарифів, тощо).

Необхідно також пам'ятати, що під час підготовки підтверджуючих розрахунків можуть виникати розбіжності між показниками, зазначеними у галузевій звітності та розрахунковими показниками, відображеними у додатках до Методики. У такому випадку фахівці підприємства повинні підготувати письмове обґрунтування до розрахунків з поясненням, чому виникли такі розбіжності із зазначеними у галузевій звітності та розрахунковими показниками, відображеними у додатках до заяви.

Методика визначення заборгованості з різниці в тарифах

I. Загальні положення

1. Ця Методика встановлює порядок визначення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (у тому числі у разі заміни сторони у зобов'язанні та/або у разі правонаступництва), послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, установам і організаціям, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, що постачають теплову енергію, надають послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуги з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення населенню, а також організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії, послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послуг з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, послуг з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, та залишилася не погашеною станом на 1 червня 2021 року (далі - заборгованість з різниці в тарифах).

2. Ця Методика застосовується теплопостачальними та теплогенеруючими організаціями, підприємствами централізованого водопостачання і водовідведення (далі - суб'єкти господарювання), що здійснюють виробництво, транспортування та постачання теплової енергії та надання відповідних комунальних послуг населенню, організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів.

3. У цій Методиці терміни вживаються у такому значенні:

уповноважені органи – органи державної влади чи органи місцевого самоврядування, уповноважені встановлювати тарифи на теплову енергію та комунальні послуги.

Інші терміни, вживаються у значеннях, наведених у законах України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення», «Про теплопостачання», «Про житлово-комунальні послуги», «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення».

4. Обсяг заборгованості з різниці в тарифах визначається станом на

01 червня 2021 року окремо по кожному календарному року (з 01 січня по 31 грудня) та за п'ять місяців 2021 року за теплову енергію, послугу з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, послугу з постачання теплової енергії та постачання гарячої води (у тому числі у разі заміни сторони у зобов'язанні та/або у разі правонаступництва), послугу з централізованого постачання холодної води та водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), послугу з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення (далі – тепла енергія, комунальні послуги) в розрізі відповідних категорій споживачів (населення, установи і організації, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів).

Розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах проводиться без урахування податку на додану вартість.

5. Розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах здійснюється суб'єктами господарювання виходячи із встановлених уповноваженим органом тарифів на теплову енергію, комунальні послуги, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, установам і організаціям, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, що постачають теплову енергію, надають комунальні послуги населенню, а також організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, відповідно до щорічної звітності, враховуючи період протягом якого діяв та застосовувався відповідний тариф до споживача.

6. Розрахунки обсягів заборгованості з різниці в тарифах здійснюються суб'єктами господарювання відповідно до вимог цієї Методики та підтверджуються документами, що визначені у Типовому положенні про територіальну комісію з питань узгодження заборгованості з різниці в тарифах, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 01.09.2021 № 932, а також іншими документами, підтверджуючими матеріалами, наданими суб'єктом господарювання.

II. Механізм визначення обсягу заборгованості різниці в тарифах

7. Обсяг заборгованості з різниці в тарифах визначається суб'єктами господарювання як різниця між фактичними витратами (з урахуванням витрат інвестиційної діяльності та фінансових витрат, пов'язаних з інвестиційною діяльністю) на теплову енергію, комунальні послуги, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, та/або іншим підприємствам теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, які надають населенню, організаціям та установам, що фінансуються з державного та/або місцевих бюджетів, такі послуги (далі – фактичні витрати), і фактичними нарахуваннями згідно з тарифами, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи органами місцевого самоврядування відповідно до порядків (методик) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, надання комунальних послуг затверджених Кабінетом Міністрів України або національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до їх повноважень, визначених законом, та застосовувалися суб'єктами господарювання до споживачів.

Обсяг заборгованості з різниці в тарифах зменшується на суму трансфертів та фінансової допомоги з державного та місцевого бюджетів, інших доходів від основної діяльності, які безпосередньо використано на операційну (основну) діяльність суб'єкта господарювання (відшкодування заборгованості з різниці в тарифах та/або кошти, отримані з бюджетів на відшкодування окремих витрат, згідно зі складовими встановлених тарифів, тощо).

Розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах оформлюється суб'єктом господарювання окремо за кожен календарний рік та за п'ять місяців 2021 року в розрізі категорій споживачів згідно з додатками 1 - 3.

8. Фактичні нарахування визначаються суб'єктами господарювання виходячи із встановлених уповноваженими органами тарифів на теплову енергію, комунальні послуги (без урахування податку на додану вартість), розрахованих за вимогами порядків формування тарифів, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 10 липня 2006 р. № 955 «Про затвердження Порядку формування тарифів на виробництво, транспортування, постачання

теплової енергії та послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води», від 12 липня 2006 р. № 959 «Про затвердження Порядку формування тарифів на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення», від 01 червня 2011 р. № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги»; постановами Національної комісії регулювання електроенергетики від 17.02.2011 р. № 242 «Про затвердження Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17 березня 2011 р. за № 366/19104, від 17.02.2011 р. № 243 «Про затвердження Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 17 березня 2011 р. за № 367/19105; Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг від 24 березня 2016 року № 377 «Про затвердження Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 09 червня 2016 року за № 835/28965, від 10 березня 2016 року № 302 «Про затвердження Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та централізоване водовідведення», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 19 квітня 2016 р. за № 593/28723, від 10 березня 2016 року № 303 «Про затвердження Порядку формування тарифів на послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем)», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 р. за № 499/28629, від 25 червня 2019 року № 1174 «Про затвердження Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання», від 08 квітня 2020 року № 767 «Про затвердження Порядку формування тарифів на послугу з постачання гарячої води».

Сума фактичних нарахувань визначається шляхом множення обсягів реалізації теплової енергії/комунальних послуг на тарифи (без урахування податку на додану вартість), в розрізі видів діяльності, що діяли протягом періоду, за який розраховуються фактичні нарахування, для відповідної категорії споживачів.

У випадку дії протягом періоду, за який розраховуються фактичні нарахування, двоставкових тарифів, такі фактичні нарахування визначаються виходячи із умовно-змінної та умовно-постійної частини відповідного тарифу (без урахування податку на додану вартість).

При визначенні суми фактичних нарахувань до розрахунку не включаються:

суми перерахунків, проведених суб'єктом господарювання за ненадання послуг або надання їх не в повному обсязі, зниження якості;

суми перерахунків, здійснених суб'єктом господарювання у сфері тепlopостачання у зв'язку зі зміною розміру нарахувань за теплову енергію, комунальні послуги споживачам у зв'язку із щомісячною зміною ціни природного газу;

суми перерахунків, поведених суб'єктом господарювання в результаті встановлених порушень порядку формування тарифів.

Показники фактичних нарахувань мають кореспондуватися з показниками, відображеними у формах галузевої звітності.

Фактичні нарахування визначаються окремо за кожен календарний рік та за п'ять місяців 2021 року з урахуванням періоду дії тарифів для відповідної категорії споживачів, встановлених уповноваженими органами, та оформлюються відповідно до додатків 4-5.

9. Фактичні витрати, що використовуються для розрахунку обсягу заборгованості з різниці в тарифах, приводяться до тарифної методології (фактичні витрати суб'єкта господарювання визначаються у відповідності із витратами, які можуть включатися до складу тарифів на теплову енергію, комунальні послуги згідно із порядками (методиками) формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, надання комунальних послуг затвердженими Кабінетом Міністрів України або національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, за відповідний період).

До фактичних витрат суб'єкта господарювання, на основі яких здійснюється розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах, відносяться витрати, які згідно з Податковим кодексом України враховуються під час визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств.

Обсяг фактичних витрат на теплову енергію, комунальні послуги визначається без врахування витрат на інші види діяльності суб'єкта господарювання.

При визначенні фактичних витрат, пов'язаних із інвестиційною діяльністю, що не увійшли до собівартості теплової енергії, комунальних послуг, враховується сума/обсяг коштів, фактично сплачених суб'єктом господарювання для повного фінансування заходів щодо об'єктів інвестиційної програми, затвердженої, погодженої, схваленої у встановленому законодавством порядку, введених в експлуатацію відповідно до вимог чинного законодавства та прийнятих на баланс.

Фактичні адміністративні та загальновиробничі витрати розподіляються між видами діяльності відповідно до баз розподілу, які використовувалися під час формування та встановлення відповідних тарифів.

При визначенні фактичних витрат суб'єкта господарювання, на основі яких здійснюється розрахунок обсягу заборгованості з різниці в тарифах, рівень втрат теплової енергії та питної води в мережах слід враховувати на рівні втрат, врахованих в діючих тарифах на теплову енергію, комунальні послуги.

Фактичні витрати розраховуються суб'єктом господарювання окремо за кожен календарний рік та за п'ять місяців 2021 року та оформлюються відповідно до додатків 6-7.

10. У разі виникнення розбіжностей (невідповідностей) між показниками, зазначеними у галузевій звітності та розрахунковими показниками, відображеними у додатках до цієї Методики, суб'єкт господарювання наводить обґрунтування щодо цих розбіжностей (невідповідностей) у письмовій (довільній) формі.

11. Відповідальність за достовірність даних, використаних під час здійснення розрахунку обсягів заборгованості з різниці в тарифах, несе керівник суб'єкта господарювання.

Примітка. З урахуванням значного обсягу додатків до Методики, вони не додаються як додатки до цих Методичних матеріалів

